

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J.K.**,
skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 2025 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 16 maja 2025 r., II AKa 216/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie
z dnia 7 października 2024 r., II K 2/24,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 16 maja 2025 r., II AKa 216/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 7 października 2024 r., II K 2/24, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa J.K. Został on uznany za winnego czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności; ciągu przestępstw z art. 286 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności; czynu z art. 284 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a ostatecznie wymierzono mu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W kasacji obrońcy został zawarty wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nią wyroku. W uzasadnieniu obrońca podniósł, że argumenty wskazane w sporządzonej kasacji uprawdopodobniają jej zasadność, co winno prowadzić do wniosku, że zaskarżony wyrok jest niesłuszny i jako taki nie powinien się ostać. Obrońca dodał, że skazany zmaga się z poważnymi dolegliwościami zdrowotnymi – cierpi na cukrzycę, nadciśnienie czy wahania nastrojów wywołanych toczącą się sprawą karną; jest osobą przewlekłe chora, wymaga ciągłego leczenia farmakologicznego, konsultacji i wizyt specjalistycznych. Z uwagi na powyższe wprowadzenie do wykonania wobec skazanego kary pozbawienia wolności spowoduje dla niego trudne do przewidzenia skutki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się niezasadny.

W ocenie Sądu Najwyższego nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. W orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2025 r., II KK 83/25). Ocena zarzutów podniesionych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia powinna od razu pozwalać na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich zasadności. Niezbędne jest więc ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie) dają asumpt do przyjęcia poglądu o niemal pewnej wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 kwietnia 2025 r., IV KK 55/25; z dnia 27 marca 2025 r., III KK 84/25). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa

oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena jej zasadności wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Jednocześnie Sąd Najwyższy nie potraktował jako podstawy do wstrzymania wykonania wyroku okoliczności wskazanych przez obrońcę, które dotyczyły sytuacji zdrowotnej skazanego. Tego typu okoliczności mogą być uwzględnione w ramach instytucji dotyczących wykonywania kary pozbawienia wolności, uregulowanych w art. 151 k.k.w. lub art. 153 k.k.w., na zasadach tam przewidzianych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł]